

здійсненні аналізу й оцінюванні ефективності інвестиційних проєктів [4]. Згідно з вимогами МСФЗ 8 «Операційні сегменти» під час формування звітності потрібно використовувати внутрішні джерела інформації [5]. Таким чином, дані управлінського аналізу мають дедалі більший вихід на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку.

Отже, враховуючи наведені особливості управлінського аналізу, можна трактувати його зміст наступним чином: управлінський аналіз призначений для отримання оперативної релевантної інформації, необхідної для планування, контролю і прийняття оптимальних управлінських рішень, вироблення стратегії і тактики у сфері фінансової, маркетингової політики, удосконалення техніки, технології і організації виробництва, здійснюється із врахуванням галузевої належності діяльності підприємства, результати якого використовуються всіма структурними ланками управління підприємством та переважно є комерційною таємницею.

Список використаних джерел: 1. Вахрушина М. А., Самарина Л. Б. Управленческий анализ: вопросы теории, практика проведения : монография. Москва : Вузовский учебник: ИНФРА-М, 2010, 144 с. 2. Рилєєв С. В. Управлінський аналіз в обліково-аналітичному комплексі сільськогосподарських підприємств. *Облік, аналіз і аудит*. 2017. Вип. I-II (65-66). С. 372-383. 3. Томчук О. Ф., Мулик Т. О., Федоришина Л. І. Управлінський аналіз: сутність та значення у прийнятті рішень. *Економіка. фінанси. менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2019. № 4. С. 145-154. 4. МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_007#Text. 5. МСФЗ 8 «Операційні сегменти». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_k53#Text.

УДК 338

Т. Л. Шестаковська, д-р наук з держ. упр., доцент кафедри публічного управління та менеджменту організацій

І. В. Венгер, аспірант

Національний університет «Чернігівська політехніка», м. Чернігів, Україна

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО РИНКУ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ

Ключові слова: медичні послуги, охорона здоров'я, інноваційно-інвестиційні, розвиток, ринок.

У сучасній світовій економіці інноваційні процеси відіграють істотну роль. Інтенсивний розвиток інноваційної сфери (науки, нових технологій, наукоємких галузей і компаній) нині забезпечує основу стійкого економічного росту. Це дає можливість стверджувати, що в світовому господарстві формується нова парадигма росту на основі використання знань та інновацій як найважливішого джерела економічних ресурсів [1].

Сучасний соціально-економічний розвиток України показує, що інноваційний шлях розвитку – це шлях економічного зростання. Тільки інновації можуть йому сприяти. Особливо актуальна їх роль у сфері охорони здоров'я, де склалася несприятлива ситуація. Соціально-економічний розвиток країни багато в чому визначається інноваціями у соціальній сфері, які є основним інструментом підвищення якості життя населення. Смертність в Україні перевищує народжуваність, відбувається процес „омолодження” хвороб і постаріння населення, зростає демографічне навантаження на працездатне населення. У зв'язку з цим основним завданням держави є підвищення рівня і якості життя людини. Ось чому назріла необхідність активізації інноваційної діяльності та створення механізмів підтримки інновацій в охороні здоров'я.

Існує об'єктивна необхідність власне державної підтримки наукових досліджень і передових шляхів розвитку, оскільки приватнопідприємницький сектор має обмежені можливості фінансування, порівняно із загальнодержавним, і може забезпечити розвиток лише окремих проєктів, насамперед тих, що пов'язані безпосередньо з підприємницькою діяльністю.

За оцінками експертів, стан інноваційної діяльності в Україні ще не відповідає сучасному рівню інноваційних процесів у промислово розвинених країнах та потребам інноваційного розвитку. Відсутність ефективної державної науково-технічної політики не сприяє переходу до

інноваційної моделі розвитку держави. Реформування науково-технічного комплексу здійснюється з частою зміною цілей та завдань. Воно відбувається без урахування факторів функціонування та розвитку науково-технічного потенціалу: активної та передбачуваної державної підтримки, формування попиту на наукові досягнення з боку реального сектора економіки тощо [2].

Важливим питанням при наданні медичної допомоги є забезпечення якості медичних препаратів та інших виробів медичного призначення. Якість лікарських засобів може бути гарантована лише при повному дотриманні стандартів на всіх етапах їх обігу (у тому числі при розробці, дослідженні, виробництві, пакуванні, зберіганні, транспортуванні, державній реєстрації, стандартизації, маркуванні, контролі якості, рекламі і вживанні). Медикаменти є дуже привабливим об'єктом підробок через гарантовано високий попит. Окрім того, часто ні лікарі, ні пацієнти не мають уяви про те, як виглядає той чи інший препарат, а фармацевтичні працівники можуть визначити істинність і якість препарату лише в тому випадку, якщо мають відповідну базу, науково-технічну документацію та відповідні практичні навички.

Захист від підробок фірмових препаратів – дорогавартісна процедура, тому більшість фармацевтичних фірм-посередників її ще не використовує. Причиною значної кількості фальшивих лікарських засобів є комплекс факторів: некероване розширення фармацевтичного ринку; неспроможність державних органів ефективно контролювати якість лікарських засобів і виробів медичного призначення, які надходять із-за кордону; невідповідність кадрів, які займаються закупівлею й реалізацією лікарських засобів тощо.

Залишається також відкритим питання про контроль якості продукції, яка випускається виробничими аптеками країни.

На наше переконання, для вирішення проблем, пов'язаних із забезпеченням населення України якісними медичними препаратами та виробами медичного призначення, необхідно здійснити такі заходи:

1) об'єднати зусилля всіх структур зі створення в обласних центрах державних осередків з контролю якості й сертифікації лікарських засобів;

2) забезпечити аптеки відповідною інформацією про неякісні лікарські препарати в Україні;

3) контролювати вилучення з мережі неякісних препаратів, організувати навчання спеціалістів з питань контролю якості препаратів, зобов'язати лікувально-профілактичні заклади, які самостійно закуповують препарати, мати в структурі аптеки чи аптечного кіоску фармацевтичного працівника з питань контролю якості медичних препаратів.

Пріоритетними є такі напрями науково-технічних розробок: удосконалення наявного і винахід нового медичного інструментарію (для хірургічного і стоматологічного лікування), лікувально-діагностичної апаратури (педіатричної, особливо неонатологічної; для лабораторної та функціональної діагностики) тощо.

Незважаючи на те, що уряд наголошує на потребі інвестицій у сферу охорони здоров'я, розуміючи їх важливість для соціально-економічного розвитку держави, такі чинники як нестабільність державного фінансування й недосконалість механізму індексації вартості робіт спричиняють до збитковості приблизно половини науково-технічних розробок у цій сфері. Іншою, не менш важливою, проблемою є низький рівень попиту на сучасне українське лікувально-діагностичне обладнання, який виник внаслідок неадекватності фінансування статей витрат лікувально-профілактичних закладів на їх придбання. Серед негативних чинників також зазначимо організаційну незлагодженість дій різних міністерств і відомств з визначення потреби й подальшого матеріально-технічно забезпечення лікувально-профілактичних закладів [3].

Зазначимо, що світовий досвід інноваційного розвитку підтверджує тезу, що ринок власноруч не здатний забезпечити повноцінне комплексне розв'язання проблем інноваційного процесу, хоча він є і початковою основою, і кінцевою фазою інноваційного циклу. За таких умов виникає потреба державного регулювання інноваційного розвитку, формування відповідної державної політики, у межах якої створюються концепція та

довготермінова стратегія розвитку національної інноваційної системи, з одного боку, а з іншого – реалізуються конкретні заходи з підтримки й стимулювання тих етапів інноваційного процесу, для яких ринкових стимулів є недостатньо.

Насамперед це стосується інноваційних процесів у соціально-гуманітарній сфері, яка з економічного погляду є менш приваблива, ніж інші, для інвесторів інноваційної діяльності. Зрозуміло, що для системи охорони здоров'я, в основі якої лежить державна нормативно-адміністративна форма організації охорони здоров'я (модель Семашка), буде складніше порівняно з іншими моделями систем охорони здоров'я, дотримуватися адекватного балансу між постійним зростанням собівартості медичної допомоги внаслідок швидких інноваційних процесів і забезпеченням рівного доступу до користування якісними й ефективними медичними послугами всіх громадян країни, незалежно від їх майнового та соціального статусу.

Завданням сучасного етапу економічного розвитку системи охорони здоров'я є прискорення темпів позитивної інвестиційної динаміки, адже на галузевому рівні найчіткіше проявляються такі деформації у структурно-інвестиційній сфері, як відсутність в інвесторів мотивації до вкладання коштів в інфраструктуру.

Дослідивши вплив такого фактору як розвиток матеріально-технічної бази лікувально-профілактичних закладів на якість медичної послуги, сформульовано основні напрями діяльності з удосконалення й упровадження у практику органів і закладів охорони здоров'я заходів для забезпечення якості медичної допомоги: покращення правової освіченості населення у питаннях своїх прав (право вільного вибору лікаря, лікувально-профілактичного закладу); підвищення територіальної доступності медичних послуг сільському населенню шляхом реального відновлення виїзних форм надання медичної допомоги, повнішого упровадження сімейної медицини; підвищення кваліфікованої доступності медичних послуг шляхом залучення до надання допомоги лікарів високої кваліфікації (створення для лікарів привабливих умов праці у лікувально-профілактичних закладах сільської місцевості); упровадження системи матеріального стимулювання лікувально-профілактичних закладів (можливо, і персоналу) за досягнення певних показників якості; сприяння впровадженню сучасних медичних технологій, основаних на принципах доказової медицини, у практику лікувально-профілактичних закладів та фізичних осіб; покращення матеріально-технічної бази лікувально-профілактичних закладів.

Як елемент системи державного регулювання, інноваційна політика в охороні здоров'я повинна мати чітко визначені цілі державної політики; органи управління, які реалізують функції, котрі забезпечують досягнення сформульованих цілей; інформаційну систему, що формує інформаційний образ об'єкта регулювання, достатній для реалізації повноти функцій управління, інструменти регулювання й підтримки, за допомогою яких органи державного управління впливають на організації й середовище в межах виконання своїх функцій.

Список використаних джерел: 1. Звіти Державної казначейської служби України. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua/file-storage/vikonannyaderzhavnogo-byudzhetu>. 2. Україна: огляд реформи фінансування системи охорони здоров'я 2016–2019: Спільний звіт ВООЗ та Світового банку. URL: http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0018/425340/WHO-WB-Joint-Report_UKR_Full-report_Web.pdf?ua=1&fbcl. 3. Оцінка медичної сфери в Україні (21–29 травня 2019 року). URL: http://ratinggroup.ua/research/ukraine/ocenka_medicinskoy_sfery_v_ukraine_21-29_maya_2019_goda.html.

УДК 657.1.011.56

А. В. Білицька, здобувач вищої освіти факультету торгівлі та маркетингу

В. Д. Гоцуляк, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансового аналізу та аудиту Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ЗДІЙСНЕННЯ ОБЛІКУ ТА ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ПІДПРИЄМСТВА

Ключові слова: *облік, економічний аналіз, запровадження, хмарні технології, перспективи.*

Сучасне століття характеризується швидким впровадженням у всі сфери життя суспільства комп'ютерних технологій. Досягнення комп'ютерних технологій посіло вагоме місце у проведенні наукових досліджень, в організаційному управлінні, у промисловості та